

12 Ιουνίου, 1992

[ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΣΑΒΒΑΣ ΤΑΜΑΤΤΙΡΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,
ΜΕΣΩ ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η Αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 472/89).

5 Διοικητική πράξη — Βεβαιωτική — Η αρνητική απόφαση της Διοίκησης δεν είναι βεβαιωτική προηγούμενης αρνητικής απόφασης, εφόσον τα αιτήματα στις δύο περιπτώσεις ήταν διαφορετικά.

10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προθεσμία — Αίτημα για πληρωμή αποζημιώσεων ή επιδόματος για εργασία που είχε γίνει 15 χρόνια πριν — Εκπρόθεσμη η προσφυγή κατά της απορριπτικής απόφασης της Διοίκησης — Η προσφυγή θάπρεπε να είχε καταχωρηθεί εντός 75 ημερών από της λήξεως της επίδικης περιόδου εργασίας.

15 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Προσβαλλόμενες πράξεις — Εκτελεστή — Απαραίτητο στοιχείο της πράξης, το όργανο, αρχή ή πρόσωπο να ενεργούν στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου — Κριτήρια κατάταξης της πράξης στο δημόσιο δίκαιο

20 Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση, με την οποία απορρίφθηκε αίτημά του για αποζημιώσεις ή επίδομα, για την περίοδο που βρισκόταν στη Λεμεσό ως Πυροσβέστης και υποχρεωνόταν να παραμένει στον Πυροσβεστικό Σταθμό. Αρνητική απάντηση του είχε δοθεί και μερικούς μήνες πριν όταν ζήτησε να πληρωθεί για υπερωρίες που

έκανε την ίδια περίοδο, δηλαδή από 1/7/72 - 31/12/73. Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστικές ενστάσεις ότι.

α) Η απόφαση, που προσβλήθηκε με την προσφυγή, ήταν βεβαιωτική της πρώτης αρνητικής απόφασης.

5

β) Η προσφυγή ήταν εκπρόθεσμη, και

γ) Το αίτημα του αιτητή ανάγεται στη σφαίρα του ιδιωτικού και όχι του δημοσίου δικαίου και, επομένως, δεν θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο της αναθεωρητικής διαδικασίας.

10

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15

1. Σχετικά με την προδικαστική ένσταση ότι η υπό κρίση απόφαση είναι βεβαιωτική, παρόλο που το αίτημα του αιτητή δεν καθορίζεται με σαφήνεια στις επιστολές του δικηγόρου του, με ημερομηνία 5/1/89 και 8/4/89, εντούτοις, θα αποδεχτώ ότι με την πρώτη επιστολή ζητούσε υπερωρίες και με τη δεύτερη επίδομα για αποζημίωση για τις διανυκτερεύσεις του στον Πυροσβεστικό Σταθμό Λεμεσού. Έτσι, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η υπό κρίση απόφαση δεν είναι βεβαιωτική και ότι είναι εκτελεστή και, επομένως, μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή.

20

25

2. Έχω καταλήξει όμως στο συμπέρασμα ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Η ισχυριζόμενη παράνομη πράξη επεσυνέβηκε κατά τη διάρκεια του 1½ χρόνου, (1/7/72 - 31/12/73), που ο αιτητής είχε μετατεθεί στη Λεμεσό. Κατά την άποψή μου, ο αιτητής έπρεπε να είχε καταχωρήσει την προσφυγή του τουλάχιστον εντός 75 ημερών από την 31/12/73, σύμφωνα με το Άρθρο 146.3 του Συντάγματος.

30

3. Αναφορικά με το νομικό σημείο ότι το αίτημα του αιτητή ανάγεται στη σφαίρα του ιδιωτικού και όχι του δημοσίου δικαίου, έχω την άποψη ότι η εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση είναι βάσιμη. Η προσβαλλόμενη πράξη και/ή απόφαση των καθ' ων η αίτηση ανάγεται στη σφαίρα του ιδιωτικού και όχι του δημοσίου δικαίου. Κατά συνέπεια, με την προσφυγή αυτή δεν προσβάλλεται εκτελεστή διοικητική πράξη, απαραίτητο στοιχείο της οποίας είναι πως το όργανο ή αρχή ή το πρόσωπο ενεργούν στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου.

35

40

Τα κριτήρια για την κατάταξη της πράξης στο δημόσιο δίκαιο είναι η φύση της πράξης ή απόφασης, το δημόσιο συμφέρον που σκοπεύει να προαγάγει και το ενδιαφέρον του κοινού γενικά, ή μέρος αυτού.

5

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

10

HadjiKyriacou and HadjiApostolou & Others, 3 R.S.C.C 89·

Valana and the Republic, 3 R.S.C.C. 91·

15

Midland Bank Project Finance Ltd v. Δημοκρατίας (1989) 3(Δ) Α.Α.Δ. 2099.

Προσφυγή.

20 Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση, με την οποία αρνήθηκαν την αξίωση του αιτητή για καταβολή σ' αυτόν επιδόματος ή αποζημιώσεως £3.100, για την περίοδο από 1/6/72 μέχρι 28/2/78 που ευρίσκετο εκτός τόπου διαμονής εις Λεμεσό.

25

Σ. Σπυριδάκης, για τον αιτητή.

Π. Κληρίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

30

Cur. adv. vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Ο αιτητής με την προσφυγή αυτή ζητά από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

35

40 "Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι, η απόφαση των καθ' ων η αίτηση και/ή του καθ' ου η αίτηση αρ.1, η περιεχομένη στην επιστολή του, ημ. 4.5.89, προς τον αιτητή εις απάντηση επιστολής του, ημ. 8.4.89, και με την οποίαν αρνήθηκαν την αξίωσή του για καταβολή εις αυτόν επιδόματος ή αποζημιώσεως £3,100.- για την περίοδο από 1.6.72 μέχρι 28.2.74, που ευρίσκετο εκτός τόπου διαμονής εις Λεμεσό και υποχρεώνεται να είναι σε καθήκον και να διανυχτερεύει στον σταθμό ένα

συνεχές 24ωρον εβδομαδιαίως, είναι άκυρη και στερημένη κάθε νόμιμου αποτελέσματος."

Ο αιτητής είναι πυροσβέστης, με αριθμό ΡC12, είναι νυμφευμένος και είναι κάτοικος Καϊμακλίου. 5
Μετατέθηκε στη Λεμεσό την 1/7/72 μέχρι 31/12/73. Ο αιτητής έπρεπε να είχε μετακομίσει στη Λεμεσό και όμως η Διεύθυνση Πυροσβεστικής του επέτρεψε να διαμένει στη Λευκωσία και να παίρνει επίδομα ενοικίου στη Λευκωσία. Όταν του εδίδετο η άδεια διανυκτερεύσεως 10 για τη Λευκωσία, τίθετο ο όρος ότι έπρεπε κατά την παραμονή του στη Λεμεσό να διανυκτερεύει στο Σταθμό. Του επιβάλλετο η παραμονή στο Σταθμό και εφαρμόζονταν οι Κανονισμοί ως να ήταν άγαμος και όχι νυμφευμένος. 15

Μετά από 15 χρόνια, πρόβαλε αίτημα προς τον Αρχηγό της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, με επιστολή μέσω δικηγόρου, ημερομηνίας 5/1/89 (Παράρτημα Α στην ένσταση), να πληρωθεί για τις υπερωρίες που όπως 20 ισχυρίζεται έκανε, ενώ υποχρεωνόταν να μένει στον Πυροσβεστικό Σταθμό της Λεμεσού, και ο Αρχηγός της Αστυνομίας με επιστολή του ημερομηνίας 20/1/89, απάντησε αρνητικά. Κατόπιν τούτου, ακολούθησε η επιστολή ημερομηνίας 8/4/89 (Παράρτημα Ε στην 25 ένσταση), με την οποία ζητούσε αποζημιώσεις ή επίδομα για την περίοδο που βρισκόταν στη Λεμεσό και υποχρεωνόταν να παραμένει στον Πυροσβεστικό Σταθμό, και ο Αρχηγός της Αστυνομίας με επιστολή του, ημερομηνίας 4/5/89 (Παράρτημα ΣΤ στην ένσταση), 30 επανέλαβε την προηγούμενη απόφασή του.

Είναι ο ισχυρισμός του αιτητή ότι, όταν του εδίδετο η άδεια διανυκτερεύσεως για τη Λευκωσία, ο όρος που του τίθετο ότι έπρεπε κατά την παραμονή του στη Λεμεσό να 35 διανυκτερεύει στο Σταθμό, ήταν παράνομος. Είναι η εισήγηση του δικηγόρου του αιτητή ότι, εφαρμόζονταν οι Κανονισμοί ως να ήταν άγαμος και όχι νυμφευμένος. Η σχετική παράγραφος 12 της Αστυνομικής Διατάξεως 15, που εφαρμόζεται και στα μέλη της Πυροσβεστικής 40 Υπηρεσίας, προνοεί τα ακόλουθα:

"ΑΠΟΥΣΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΕΡΙΟΧΗ ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ

5 (1) Κατά την κρίση των Αστυνομικών Διευθυντών, οι Υπεύθυνοι Σταθμών μπορούν να επιτρέπουν σε Λοχίες ή Αστυνομικούς, ικανοποιητικής διαγωγής, κάτω από τη διοίκησή τους, και που είναι εκτός υπηρεσίας, να απουσιάζουν από την περιοχή του Σταθμού για οικογενειακούς λόγους, για όση περίοδο θα είναι εκτός υπηρεσίας.

10

15 (2) Το προνόμιο αυτό θα παραχωρείται μόνο όταν το επιτρέπουν οι ανάγκες της υπηρεσίας. Σε κάθε περίπτωση ο υπεύθυνος του Σταθμού πρέπει να γνωρίζει το μέρος που θα βρίσκεται ο Λοχίας ή ο Αστυνομικός, αν χρειαστεί να επιστρέψει στο καθήκον του.

20 (3) Η άδεια αυτή θα καταχωρείται στο Ημερολόγιο του Σταθμού, αλλά δε θα λογαριάζεται σαν άδεια απουσίας ή ημεραργία.

25 (4) Αν επιτράπηκε σε μέλος της Δύναμης να κατοικεί εκτός της περιοχής του Σταθμού ή της Επαρχίας του και του καταβάλλεται επίδομα ενοικίου, μπορεί να μεταβαίνει στον τόπο διαμονής του, όταν είναι εκτός υπηρεσίας. Δεν μπορεί όμως να μεταβαίνει σε άλλο μέρος, εκτός αν πάρει άδεια."

30 Επίσης, σχετική είναι και η παράγραφος 3.3.4. του Κανονισμού της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας αρ. 9, ημερομηνίας 2/10/79, στην οποία βασίστηκε ο δικηγόρος του αιτητή:

35 "Όλα τα μέλη της Πυρ. Υπηρεσίας που τυγχάνει να βρίσκονται σ' ένα Πυρ. Σταθμόν οφείλουν να υπακούουν στο πρόγραμμα, δηλαδή, όταν ένας βρίσκεται στον Σταθμό σαν επισκέπτης, ή, σαν άγαμος διαμένει μόνιμα σ' αυτόν, τότε, υπάρχει υποχρέωση να υπακούει στο πρόγραμμα του Σταθμού και δεν μπορεί 40 να εφαρμόζει άλλο που έρχεται σε σύγκρουση προς το εγκεκριμένο πρόγραμμα.

Οι πυροσβέστες που είναι εκτός υπηρεσίας και που

τυγχάνει για κάποιο λόγο να βρίσκονται στον Σταθμό, υπόκεινται στις πρόνοιες του προγράμματος σ' όλα τα σημεία πλην της ανάληψης εργασίας για την οποία γίνεται ειδική πρόνοια σ' αυτόν τον κανονισμό. Οι "Εκτός Υπηρεσίας" πρέπει να συμβαδίζουν με το πρόγραμμα σ' ότι αφορά το εγερτήριο, την προσωπική καθαριότητα, τις ώρες φαγητού, την ανάπαυση και το σβήσιμο φώτων. 5

Κατά τις ημέρες των Επισήμων Αργιών το πρόγραμμα εκτελείται ολόκληρο εκτός από τις εκπαιδευτικές ασκήσεις. Όπου όμως το επιτρέπουν οι συνθήκες γίνεται επιπρόσθετη χαλάρωση ιδιαίτερα στις αργίες των Χριστουγέννων και της Ανάστασης. 10

Κατά τις Κυριακές το πρόγραμμα εκτελείται ολόκληρο εκτός από τις πρόνοιες στις ώρες 08.30 - 12.30. 15

Το πρόγραμμα καθορίζει τα χρονικά πλαίσια μέσα στα οποία διεξάγεται και συμπληρώνεται η εργασία." 20

Οι καθ'ων η αίτηση πρόβαλαν τους εξής νομικούς ισχυρισμούς:

(1) Η απόφαση στην οποία στηρίζεται η προσφυγή είναι βεβαιωτική και στερείται εκτελεσιτότητας και 25

(2) Η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. 30

(3) Το αίτημα του αιτητή ανάγεται στη σφαίρα του ιδιωτικού και όχι του δημοσίου δικαίου και δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο διαδικασίας κάτω από το άρθρο 146 του Συντάγματος. 35

Σχετικά με την προδικαστική ένσταση ότι η υπό κρίση απόφαση είναι βεβαιωτική, παρόλο που το αίτημα του αιτητή δεν καθορίζεται με σαφήνεια στις επιστολές του δικηγόρου του με ημερομηνία 5/1/89 και 8/4/89, εντούτοις, θα αποδεχτώ ότι με την πρώτη επιστολή ζητούσε υπερωρίες και με τη δεύτερη επίδομα για αποζημίωση για 40

τις διανυκτερεύσεις του στον Πυροσβεστικό Σταθμό Λεμεσού. Έτσι, καταλήγω στο συμπέρασμα ότι η υπό κρίση απόφαση δεν είναι βεβαιωτική και ότι είναι εκτελεστή και επομένως μπορεί να προσβληθεί με
5 προσφυγή.

Έχω καταλήξει όμως στο συμπέρασμα ότι η προσφυγή είναι εκπρόθεσμη. Η ισχυριζόμενη παράνομη πράξη επεσυνέβη κατά τη διάρκεια του 1 1/2 χρόνου (1/7/72-
10 31/12/73), που ο αιτητής είχε μετατεθεί στη Λεμεσό. Κατά την άποψή μου, ο αιτητής έπρεπε να είχε καταχωρήσει την προσφυγή του τουλάχιστον εντός 75 ημερών από την 31/12/73, σύμφωνα με το άρθρο 146.3 του Συντάγματος.

15 Αναφορικά με το νομικό σημείο ότι το αίτημα του αιτητή ανάγεται στη σφαίρα του ιδιωτικού και όχι του δημοσίου δικαίου, έχω την άποψη ότι η εισήγηση του δικηγόρου των καθ' ων η αίτηση είναι βάσιμη. Η
20 προσβαλλόμενη πράξη και/ή απόφαση των καθ' ων η αίτηση ανάγεται στη σφαίρα του ιδιωτικού και όχι του δημοσίου δικαίου. Κατά συνέπεια, με την προσφυγή αυτή δεν προσβάλλεται εκτελεστή διοικητική πράξη, απαραίτητο στοιχείο της οποίας, όπως έχει νομολογηθεί,
25 είναι όπως το όργανο, ή αρχή, ή το πρόσωπο, ενεργούν στη σφαίρα του δημοσίου δικαίου (Βλέπε *HadjiKyriacou and HadjiApostolou & Others*, 3 R.S.C.C. 89 και *Valana and the Republic* 3 R.S.C.C. 91).

Τα κριτήρια για την κατάταξη της πράξης στο δημόσιο
30 δίκαιο, όπως έχουν νομολογηθεί σε αριθμό υποθέσεων, είναι η φύση της πράξης ή απόφασης, το δημόσιο συμφέρον που σκοπεύει να προαγάγει και το ενδιαφέρον του κοινού γενικά ή μέρος αυτού (Βλέπε *Midland Bank Project Finance Ltd v. Κυπριακής Δημοκρατίας*,
35 υπόθεση αρ. 529/85, ημερομηνίας 23/9/89).

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται με έξοδα. Τα έξοδα να
40 υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.